

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315010315
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5315010315.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a Mgr. Miroslava Mazúcha, na verejnom zasadnutí konanom 12. septembra 2019 prejednal odvolania obžalovaných R. U., J. E. a prokurátora podané proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T/106/2015 z 30.1.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T/106/2015 z 30.1.2019 v časti u obžalovaných R. U. a J. E..

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v časti u obžalovaných R. U. a J. E. v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca obžalovaných R. U. a J. E. uznal za vinných zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaných vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku.

Za to obžalovanému R. U. podľa § 364 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok.

Okresný súd u obžalovaného J. E. podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom vo výmere 5 (päť) rokov, za súčasného uloženia povinnosti spočívajúcej v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 5 (päť) rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 3T/15/2017 z 23.1.2018 považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Okresný súd naproti tomu napadnutým rozsudkom obžalovaného J. R. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca, č. k. Pv 813/14/5502-37 z 12.10.2015, zo skutku kvalifikovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný J. R..

Proti rozsudku okresného súdu v časti, v ktorej bol obžalovaný J. R. oslobodený spod obžaloby podal odvolanie prokurátor. Obžalovaní J. E. a R. U. podali odvolania proti výrokom o vine aj treste, ako aj proti konaniu, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzalo.

Prokurátor v dôvodoch písomného odvolania uviedol, že okresný súd oslobodil obžalovaného R. spod obžaloby v podstate na základe zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Podľa súdu na hlavnom pojednávaní boli vykonané dve skupiny dôkazov. Prvá skupina dôkazov preukazovala, že obžalovaný R. sa v čase skutku nachádzal v disko bare D. v X. Q. X., teda na mieste činu a druhá skupina dôkazov naopak potvrdzovala, že sa nachádzal na inom mieste, a to v O. N. clube v Y. U.. Prokurátor sa s rozhodnutím okresného súdu nestotožnil, lebo podľa jeho názoru voči obžalovanému existovalo dostatočné množstvo dôkazov svedčiacich o jeho vine. Svedkovia R., S. a U. síce tvrdili, že obžalovaný R. sa v čase činu nachádzal v bare O. N. club Y. U. a obžalovaný predložil aj fotografiu z tohto baru, ale poškodení X. a U. i svedkovia H. A., T. A. a Y. F. vypovedali, že obžalovaný R. bol čase skutku v disko bare D. v X. Q. X.. Prokurátor k výpovediam svedkov vypovedajúcich v prospech obžalovaného poznamenal, že podľa nich boli po celý čas s obžalovaným na diskotéke v Y. U., ale počas diskotéky tancovali, chodili von fajčiť, pričom požívali alkoholické nápoje. Pokiaľ išlo o fotografiu obžalovaného zo spomínanej diskotéky, nebolo možné určiť v akom časovom rozpätí od 21.00 hod. do 5.00 hod. bola vyhotovená. Na druhej strane poškodená U. vypovedala, že útočníkom bol aj obžalovaný R.. Počas celého večera pritom vypila len tri malé piva. Svedok U. síce vypovedal, že s obžalovaným boli v kritickom čase v O. N. club v Y. U., ale nevedel určiť presný víkend. Prokurátor v tejto súvislosti poukázal aj na to, že miesto spáchania skutku v X. Q. X. je vzdialené od Y. U. len 15 až 20 minút jazdy autom. Z týchto dôvodov nemožno vylúčiť presun obžalovaného z jedného baru do druhého baru. Podľa prokurátora výpoveďami poškodených a svedkov bola dostatočne preukázaná vina obžalovaného R. a preto navrhol, aby nadriadený súd napadnutý výrok rozsudku, ktorým bol obžalovaný R. oslobodený spod obžaloby zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju znova prejednal a rozhodol.

Obžalovaní R. U. a J. E. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedli, že neboli prítomní na mieste činu. Poškodení a v ich prospech vypovedajúci svedkovia boli pod vplyvom alkoholu, čo značným spôsobom obmedzilo objektivnosť ich vnímania. Fotodokumentácia z neznámeho času vyhotovená bez súhlasu obžalovaného U. nebola procesne použiteľná. Okresný súd vyhodnotil dôkazy len v ich neprospech a vôbec neprihliadol na dôkazy, ktoré svedčili v ich prospech. Svedok R. počas celého trestného konania vypovedal úplne zhodne o tom, ako počas rozhovoru s nimi zaregistroval v diaľke nejakú šarvátku. Po desiatich minútach prišiel ku nim poškodený X., dezorientovaný vplyvom alkoholu a vyhrážal sa im trestným oznámením. V týchto súvislostiach poukázali na súvisiacu výpoveď svedka F., ktorý mal poškodenému X. oznámiť mená všetkých obžalovaných už v ten deň, ale napriek tomu ich poškodený zisťoval prostredníctvom nejakého imaginárneho kamaráta po uplynutí dlhšej doby od údajného útoku. Výpoveď takéhoto svedka nemôže byť relevantná pre určenie ich viny a posudzovania pravdivosti výpovedí iných svedkov, najmä svedka R.. Obžalovaní v ďalšej časti odvolania poukázali na závery znalca MUDr. Hrbáňa o ťažkom stupni opitosti poškodeného X. v čase skutku, ktorý znižoval jeho schopnosť vnímať realitu. S ťažkým stupňom opitosti poškodeného súvisí aj fakt, že poškodený označil ako údajného útočníka aj obžalovaného R., ktorý sa na mieste činu, ani v jeho blízkosti vôbec nenachádzal. Túto skutočnosť preukázali výpovede svedkov U., H., S., R. i fotografie z O. N. klubu Y. U. zhodné s výpoveďou obžalovaného R. v tom, že sa nachádzal v uvedenom klube. Poškodená U., priateľka X. bola taktiež pod vplyvom alkoholu a jej vnímanie reality bolo skreslené. Znalec MUDr. Hrbáň navyše vyvrátil tvrdenie poškodenej, že útok neznámeho útočníka do jej tváre bol vedený veľkou intenzitou. Obžalovaní ďalej namietali, že okresný súd posudzoval rozdielne výpovede poškodených a v ich prospech vypovedajúcich svedkov vo vzťahu k obžalovanému R. a vo vzťahu k ich osobám. Obžalovaného R. zachránila pred odsudzujúcim rozsudkom iba náhoda spočívajúca v odfotografovaní na úplne inom mieste. Poškodení a niektorí svedkovia však tvrdili, že všetci traja sa mali nachádzať na mieste činu napriek tomu, že veľké množstvo dôkazov svedčilo o tom, že obžalovaný R. sa nachádzal na úplne inom mieste. Prvostupňový súd výpovede poškodených a v ich prospech vypovedajúcich svedkov proti nim vyhodnotil ako dôveryhodné, ale v prípade obžalovaného R., kde len náhodné dôkazy preukázali ich jednoznačnú nepravdivosť, vyhodnotil tie isté výpovede ako nepravdivé. V súlade so zásadou in dubio pro reo však bolo procesne neakceptovateľné, aby na týchto nepravdivých výpovediach bol postavený odsudzujúci rozsudok. Okresný súd svoje odsudzujúce rozhodnutie založil iba na výpovediach X. a U., ktorí boli v čase útoku pod vplyvom alkoholu, pričom ďalší vypočutí svedkovia neboli priamymi svedkami fyzického napadnutia poškodených. V ďalšej časti odvolania obžalovaní uviedli, že skutok kladený im za vinu nie je trestným činom. V tomto smere poukázali

na závery odborného vyjadrenia MUDr. S., podľa ktorého obmedzenie obvyklého spôsobu života a práceneschopnosť poškodeného trvala do 7 dní. V súdnej praxi sa však za ublíženie na zdraví pokladá porucha zdravia, ktorá sťažuje obvyklý spôsob života poškodeného alebo výkon jeho obvyklej činnosti po dobu dlhšiu ako 7 dní. Vzhľadom na závery odborného vyjadrenia mali za to, že skutok neznámych osôb opísaný v obžalobe mal byť posúdený ako priestupok. Okresný súd sa s týmito skutočnosťami nedostatočne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, keď iba uviedol, že sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného spočívalo v jeho hospitalizácii od 21.4. do 24.4.2014, bolestivosti hlavy ľahkého stupňa 3 až 4 dni, sánkového kľbu 6 dní a driekovej krajiny s obmedzením pohyblivosti trupu 7 až 10 dní. Obmedzenie pohyblivosti trupu v trvaní 7 až 10 dní poškodeného neobmedzovalo v jeho obvyklom spôsobe života preto, lebo bol v tom čase nezamestnaný. Obžalovaní namietali, že poškodený X. konal účelovo a tendenčne. Ak poškodený poukazoval na problémy s chrbticou, tak podľa odborného vyjadrenia MUDr. S. bolo preukázané, že jeho problémy s chrbticou boli dlhodobejšieho charakteru, išlo o chorobný stav a nie o následok úrazu. Tvrdenia poškodeného, že ho mali napadnúť spolu s R. sa preukázali ako nepravdivé, čo potvrdili výpovede svedkov R., U., H., S. i R.. Poškodený sa podľa obžalovaných len snažil získať finančný prospech, aj keď od osôb, ktoré s útokom na jeho osobu nemali nič spoločné. Obžalovaní ďalej namietali procesnú nepoužiteľnosť fotografie z neznámeho času vyhotovenú bez súhlasu dotknutej osoby. V zmysle ustálenej judikatúry je neprípustné, aby dôkaz obstaraný bez výslovného súhlasu dotknutej osoby bol použitý v trestnom konaní. Tvrdenie okresného súdu, že obžalovaní mohli na verejnom priestranstve počítat s tým, že by ich niekto mohol fotografovať a príchodom na diskotéku dali ku tomu mlčky súhlas, neobstojí. Navyše svedok X. k fotodokumentácii vypovedal, že nešlo o fotky z času, keď sa mal odohrať predmetný incident, pretože ten sa odohral v pondelok a predkladaná fotodokumentácia bola zo soboty na nedeľu. Fotografie svedkom X. boli vyhotovené za účelom reklamy podniku a neboli vyhotovené v zmysle § 15 ods. 7 zák. č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov. Navyše taký záznam bol povinný zlikvidovať ten, kto ho vyhotovil, ak nebol využitý na účely trestného konania alebo konania o priestupkoch v lehote 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom bol záznam vyhotovený. Obžalovaní ďalej namietali, že okresný súd zhodnotil výpovede poškodených X. a U. ako vierohodné a nebral do úvahy obsah ich výpovedí i výpovede svedka R. napriek tomu, že boli zhodné s výpoveďou obžalovaného R., ktorý sa na mieste vôbec nenachádzal. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov obžalovaní navrhli, aby boli spod obžaloby oslobodení, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú stíhaní, skutok nie je trestným činom a nebolo dokázané, že skutok spáchali, eventuálne, ak by sa nadriadený súd nestotožnil s ich argumentáciou, navrhli vec postúpiť inému orgánu, ktorý by žalovaný skutok prejednal ako priestupok. V prípade, ak by odvolací súd považoval za relevantné doplniť dokazovanie navrhli podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní prokurátora a obžalovaných R. U. a J. E. preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im prechádzalo, pričom mal na zreteli povinnosť prihliadnúť aj na chyby, ktoré odvolaniami neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolania boli podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenými osobami, odvolania obžalovaných U. a E. sú sčasti dôvodné a odvolanie prokurátora je nedôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisu nadriadený súd zistil, že okresný súd po vyhodnotení dokazovania správne dospel k záveru, že skutok opísaný v podanej obžalobe prokurátora sa stal a napĺňa všetky obligatórne znaky prečinov ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., spáchaných vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Prvostupňový súd v tejto časti napadnutý rozsudok podrobne a výstižne odôvodnil, nadriadený súd sa s odôvodnením v tejto časti v celom rozsahu stotožnil, a preto naň v zásade odkazuje. Uvedený záver vyplýva najmä z výpovedí poškodených X., U., svedkov X., M., X., odborných vyjadrení MUDr. X., MUDr. K., MUDr. S. a znaleckého posudku MUDr. Hrbáňa z odboru zdravotníctva a farmácie. Výhrady obžalovaných, že zranenia, ktoré utrpel poškodený X. nenapĺňajú zákonný pojem ublíženia na zdraví v zmysle ust. § 123 ods. 2 Tr. zák. nezodpovedajú vykonaným dôkazom. Podľa znaleckého posudku MUDr. Hrbáňa č. 64/2015 z odvetvia zdravotníctvo a farmácia poškodený utrpel otras mozgu, pomliaždenia pravého sánkového kľbu a ľavej driekovej krajiny v oblasti ľavého podrebrového oblúka s krvnou podliatinou s dĺžkou poruchy zdravia 10 dní, pričom utrpené zranenia (najmä zranenie driekovej oblasti) obmedzovali poškodeného v obvyklom spôsobe života po celú uvedenú dobu.

Nadriadený súd preskúmaním ďalej zistil, že prvostupňový súd vo vzťahu k rozhodnutiu o vine, či nevine pred súd postavených obžalovaných U. a E. síce vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, ale k záveru o vine obidvoch obžalovaných dospel bez toho, aby sa v napadnutom rozsudku dôsledne a náležite vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Uvedená základná zásada trestného konania nepriznáva žiadnemu dôkazu a priori osobitný význam, preto všetky dôkazy získané a vykonané zákonným spôsobom musia byť starostlivo vyhodnotené vo vzájomnom súhrne s cieľom umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie.

V týchto súvislostiach treba poznamenať, že k správnym a úplným skutkovým zisteniam dôjde súd len vtedy, keď vykoná nielen všetky dosiahnuteľné dôkazy, ale ich tiež jednotlivo, ako aj v ich súhrne starostlivo zhodnotí. Uplatnenie zásady voľného hodnotenia dôkazov je základným a nevyhnutným predpokladom pre správne, spravodlivé a zákonné rozhodnutie. Voľné hodnotenie dôkazov nie je zákonom presne vymedzené. Neznamená však ľubovôľu súdu. Záver o pravdivosti, respektíve nepravdivosti určitých skutočností sa musí zakladať na starostlivom posúdení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne.

Okresný súd dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní týkajúce sa obžalovaných U. a E. vyhodnotil v rozpore s uvedenou zásadou, pretože k záveru o vierohodnosti výpovedí dvoch priamych usvedčujúcich svedkov - poškodených X. a U. dospel bez toho, že by vyhodnotil všetky pred ním vykonané dôkazy v ich vzájomných súvislostiach. Okresný súd sa tak v napadnutom rozsudku nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Obžalovaní U. a E. od začiatku trestného stíhania popierali, že by sa dopustili stíhaných trestných činov voči poškodeným. Okresný súd svoje odsudzujúce rozhodnutie založil v podstate na výpovediach poškodených X., U. a nepriamych svedkov F., H. A. a T. A.. Prvostupňový súd vyhodnotil výpovede poškodených ako hodnoverné a spoľahlivé. V rámci tohto hodnotiaceho záveru sa však nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie vyplývajúcimi z jednotlivých dôkazov, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa úradného záznamu policajta Mgr. M. z Obvodného oddelenia Policajného zboru SR Krásno nad Kysucou z 21.4.2014, prečítaného na hlavnom pojednávaní, boli spolu s policajtmí X., X. a T. 21.4.2014 o 01.00 hod. operačným dôstojníkom vyslaní na miesto činu pri disko bare v D. v X. Q. X.. Poškodený X. príslušníkom polície po ich príchode oznámil, že pred Strednou drevárskou školou X. Q. X. vedľa parkoviska áut k nemu i U. prišiel jeden neznámy chalan a začal ho udierať zovretými päťami do tváre. Priateľku U. taktiež jedenkrát uderil do tváre. Miesto napadnutia nebolo vôbec osvetlené. Z týchto dôvodov nevedel útočníka presnejšie identifikovať. Poškodená U. uviedla, že išlo o muža vo veku asi 25 rokov, výšky 180 cm. U. sa na žiadne zranenia nestožovala. Na obidvoch poškodených bolo vidieť požitie značného množstva alkoholických nápojov. Policajti na mieste vyťažili J. J., J. F. a R. D.. Uvedené osoby počuli na parkovisku nejaký krik, ale mysleli si, že ide o výkriky opitých osôb.

Podľa odborného vyjadrenia č. 5/2015 MUDr. S., z odboru zdravotníctvo a farmácia poškodený X. bol po incidente 21.4.2014 v stave ťažkého stupňa opitosti - 1,6 promile alkoholu. Podľa výpovede znalca MUDr. Hrbáňa, z odboru zdravotníctvo a farmácia stav ťažkého stupňa opitosti ovplyvňoval schopnosť poškodeného správne vnímať realitu.

Poškodený X. vypovedal, že obžalovaný U. uderil jeho priateľku U. silnou intenzitou do tváre rukou zovretou v päť. Poškodená U. vypovedala, že pocítila silný úder do tváre. Podľa znalca MUDr. Františka Hrbáňa v prípade úderu päťou do tváre poškodenej silnou intenzitou by na udretom mieste vznikla krvná podliatina, prípadne zlomenina.

Svedok J. J., ktorý bol podľa záznamu policajta vyťažovaný bezprostredne po stíhanom skutku na hlavnom pojednávaní vypovedal, že osobne pozná X. i U., ktorá býva neďaleko od neho i obžalovaných U., E. a R.. Svedok nevidel fyzické napadnutie X. a U.. Celú noc bol na zábave. Počas zábavy mu niekto

oznánil, že ho vonku čakajú policajti s tým, že mal zbiť X.. Pri policajtoch však stála aj U., ktorá uviedla, že on ich nenapadol.

Okresný súd v napadnutom rozsudku dospel k záveru, že obžalovaní U. a E., spolu s ďalšími tromi nestotožnenými osobami mali motív napadnúť poškodeného X., v súvislosti s predchádzajúcim konfliktom, ktoré mali tieto osoby s U., ktorého sa poškodený X. zastal. V odôvodnení napadnutého rozsudku však dostatočne nevysvetlil, ako dospel k uvedenému skutkovému záveru. V tejto časti je odôvodnenie napadnutého rozsudku nepreskúmateľné.

Podľa predloženého spisového materiálu svedok U. vypovedal, že v noci pred D. ho napadla neznáma osoba a H. X. útočníka od neho oddelil. Svedkovia H. X. i U. vypovedali, že nepoznali osobu, ktorá napadla U.. X. nevedel, či táto osoba ho neskôr fyzicky napadla. Svedok J. vypovedal, že U. mal konflikt s neznámou osobou napriek tomu, že svedok pozná obžalovaných E., U. i R.. Svedok M., ktorý mal byť podľa X. i J. na mieste incidentu neznámych osôb s U. tiež vypovedal, že pozná U., E. i R., ale nepamätal si, či sa tieto osoby nachádzali na mieste incidentu. Svedok F. vypovedal, že v noci videl neznáme osoby, ktoré napadli U. a X., ktorý sa zastal U. tak, že sa postavil pred útočníkov. Svedok si len myslel, že neznáme osoby, s ktorými mal konflikt U., mohli byť súčasne aj osobami, ktoré neskôr napadli X.. S určitosťou to však potvrdiť nemohol, pretože napadnutie X. nevidel. Svedok A. tiež vypovedal, že videl nejakú osobu strčiť do U., ktorý spadol na zem a X., ktorý sa ho zastal. V čase útoku na X. a U. však už pri objekte D. nebol. Svedok X. vypovedal, že X. s priateľkou začali brániť U. a X. odtrhol od neho útočníkov. Neskorší útok na X. a U. nevidel. Svedok J. X. vypovedal, že spolu s bratom poškodeným X. sa zastali U.. Jediný svedok H. A. vypovedal, že videl ako do U. strčila neznáma osoba tak, že U. spadol na zem. Pri prvom výsluchu na polícii túto osobu stotožniť nevedel. Až neskôr ju videl v meste a zistil, že išlo o E., čo mu potvrdil aj X..

Obžalovaný U. sa k fotografii predloženej poškodeným vyjadril, že nevie, či sa na fotografii nachádza. Svedok X., ktorý vyhotovil fotografie vypovedal, že nemá vedomosť o tom, či sa na fotoaparáte dá nastaviť dátum a čas vyhotovenia fotiek.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové okolnosti vyplývajúce z vykonaných dôkazov, s ktorými sa okresný súd v napadnutom rozsudku nevysporiadal, bude v priebehu ďalšieho konania prvostupňový súd povinný dôsledne vyhodnotiť aj túto časť vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich súhrne spolu so všetkými vykonanými dôkazmi v prospech i neprospech obžalovaných U. a E., so zameraním sa najmä na skúmanie hodnovernosti výpovedí poškodených X. a U.. Uznať obžalovaných U. a E. za vinných v zmysle podanej obžaloby však bude možné len vtedy, ak súhrn priamych a nepriamych dôkazov voči obidvom obžalovaným bude tvoriť ucelenú a ničím neprerušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku bude nielen spoľahlivo preukazovať všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčovať z jeho spáchania obžalovaných, ale súčasne bude vylučovať možnosť akéhokoľvek iného záveru.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a úvahy bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti u obžalovaných R. U. a J. E. zrušiť a vec vrátiť v zrušenej časti u obžalovaných U. a E. okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Preskúmaním trestného spisu krajský súd ďalej zistil, že okresný súd vo vzťahu k obžalovanému R. vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci, a to pri úplnom uplatnení všetkých základných zásad trestného konania pri vykonávaní dôkazov, najmä zásady ústnosti, priamosti a bezprostrednosti. V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a vysvetlil, prečo dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu.

Oslobodzujúci výrok napadnutého rozsudku u obžalovaného R. považuje krajský súd v samotnej podstate za správny. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vyhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich súhrne nemožno bez pochybností dospieť k záveru, že obžalovaný J. R. 21.4.2014 v dobe okolo 0.30 hod. v X. Q. X. pri disko bare D. na parkovisku pri susediacej Združenej strednej škole drevárskej, spoločne s ďalšími osobami fyzicky napadol X. a U., a to sácaním, údermi pästou do tváre, kopaním do rôznych častí tela, pričom spôsobil poškodenému X. otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenia pravého sánkového kľbu a kľbu ľavej driekovej krajiny s dobou práceneschopnosti do 10 dní.

Pri hodnotení vierohodnosti svedkov je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovedí svedkov, teda, či si neodporujú v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedali, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedkovia vypovedali a či výpovede svedkov sú v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná je aj okolnosť vzťahu svedkov k obžalovanému alebo poškodenému, teda, či svedok s obžalovaným alebo poškodeným je v príbuzenskom vzťahu, bližšom priateľskom vzťahu alebo susedskom vzťahu. Po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu súd postupom v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. podľa vnútorného presvedčenia rozhodne, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá nie je vierohodná.

V prejednávanej veci boli vykonané dve skupiny dôkazov, ktoré si vzájomne odporovali. Prvostupňový súd vyhodnotením dôkazov dospel k záveru, že verzia poškodeného a v jeho prospech vypovedajúcich svedkov nie je vierohodnejšia ako verzia obžalovaného a svedkov vypovedajúcich v jeho prospech, z dôvodov podrobne rozvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Krajský súd sa so závermi prvostupňového súdu stotožnil. V týchto súvislostiach len dodáva, že spoluobžalovaní U. a E., svedkovia S., R., U., H., U., T. i sám obžalovaný R. zhodne vypovedali, že na mieste činu v tú noc vôbec nebol, pretože sa nachádzal na diskotéke v O. N. clube v Y. U.. Skutočnosť, že sa obžalovaný R. nachádzal na inom mieste vyplýva aj z výpovede svedkyne U., ktorá bola majiteľkou podniku a vyhotovila fotografie z diskotéky zverejnené na facebooku, na ktorých bol aj obžalovaný R.. Svedkyňa U. navyše vypovedala, že s obžalovaným R. určitý čas sedela pri jednom stole.

Vychádzajúc najmä z týchto dôkazov a ich zhodnotenia jednotlivo, ale aj v ich súhrne, aj s poukazom na ďalšie už vyššie uvedené dôkazy, najmä ťažký stav opitosti poškodeného X. a skutočnosť, že poškodený obžalovaný R. ako podozrivú osobu označil až po určitom čase od kritickej udalosti, musí aj odvolací súd konštatovať, že dôkazy, ktoré mali obžalovaného R. usvedčovať z toho, že spolu s ďalšími osobami fyzicky napadol poškodeného X. a jeho priateľku U. nepredstavovali taký súhrn priamych a nepriamych dôkazov, ktorý by tvoril logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá by vo svojom celku nielen spoľahlivo usvedčovala zo spáchania stíhaného skutku obžalovaného R., ale súčasne by vylučovala možnosť akéhokoľvek iného záveru. Ten bolo práve možné vyvodiť z druhej verzie vykonaných dôkazov podporujúcich obranu obžalovaného R., podľa ktorých sa v predmetnú noc v X. Q. X. vôbec nenachádzal.

Z týchto dôvodov aj podľa názoru nadriadeného súdu vykonané dôkazy vo vzťahu k obžalovanému R. neposkytovali dostatočný podklad pre vyslovenie záveru, že obžalovaný sa dopustil konania uvedeného v obžalobe prokurátora právne posúdeného ako prečiny ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Okresný súd preto rozhodol správne a v súlade so zákonom, keď obžalovaného R. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil spod obžaloby, lebo nebolo dokázané, že skutok obžalovaný R. spáchal.

Na základe uvedených skutočností nadriadený súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v časti u obžalovaných U. a E., podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v zrušenej časti vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol a podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietol, pretože nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.